

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1960 r.

Nr 20

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

119 — z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej	189
120 — z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej	191
121 — z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym	195

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

122 — z dnia 10 marca 1960 r. w sprawie kierowania i przyjmowania do pracy osób zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej	199
--	-----

119

USTAWA

z dnia 13 kwietnia 1960 r.

o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej.

Art. 1. 1. Tworzy się Komitet Pracy i Płac, zwany w dalszym ciągu Komitetem.

2. Komitet jest organem kolegialnym i działa przy Radzie Ministrów.

3. Komitet jest naczelnym organem administracji państwowej w zakresie swojej działalności.

Art. 2. 1. Komitet zapewnia realizację ustaleń narodowych planów gospodarczych i wytycznych Rady Ministrów w dziedzinie polityki zatrudnienia i płac, opracowuje projekty przepisów prawa pracy, zasady systemów płac i normowania pracy w gospodarce narodowej oraz wynagrodzeń w administracji państwowej, jak również opracowuje projekty ogólnych zasad polityki w zakresie ubezpieczeń społecznych i zaopatrzeń rentowych.

2. Komitet współdziała z Centralną Radą Związków Zawodowych w wykonywaniu zadań określonych niniejszą ustawą.

3. Komitet współpracuje z ministrami i urzędami centralnymi dla zapewnienia należytej koordynacji ich działalności w sprawach określonych w ust. 1.

4. Komitet sprawuje nadzór nad organami prezydiów rad narodowych do spraw zatrudnienia w zakresie ustalonym ustawą z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

5. Komitet organizuje i realizuje w zakresie swej działalności współpracę z zagranicą.

Art. 3. Do zakresu działania Komitetu należą w szczególności następujące sprawy:

1) współdziałanie przy opracowywaniu wytycznych dotyczących właściwych proporcji między wydajnością pracy a poziomem płac oraz czuwanie nad realizacją tych

proporcji ustalonych w narodowych planach gospodarczych,

2) inicjowanie i opracowywanie projektów w zakresie zmian systemów płac, uposażeń, normowania pracy oraz zabezpieczenia dyscypliny płac w gospodarce narodowej,

3) opracowywanie wniosków dla ustalania właściwych proporcji płac między:

— poszczególnymi działami gospodarki narodowej i administracji państwowej,

— w ramach poszczególnych działów gospodarki narodowej,

— między poszczególnymi grupami zawodowymi,

4) opracowywanie w oparciu o ustalenia narodowych planów gospodarczych i wytyczne Rady Ministrów projektów poprawy warunków płacowych pracowników,

5) inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć mających na celu stosowanie norm pracy odpowiadających aktualnemu poziomowi techniki, organizacji pracy i produkcji,

6) opracowywanie wytycznych w zakresie zatrudnienia, pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, zabezpieczających prawidłową realizację zadań wynikających z narodowych planów gospodarczych oraz organizowanie badań w tym zakresie,

7) współpraca z właściwymi organami państwowymi i organizacjami społecznymi w sprawach szkolenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej oraz zatrudnienia inwalidów,

8) opracowywanie przy współpracy z Centralną Radą Związków Zawodowych i przedkładanie Radzie Ministrów projektów przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych oraz innych przepisów w sprawach należących do zakresu działania Komitetu,

9) opracowywanie i wydawanie na podstawie ustaw w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych

przepisów oraz podstawowych wyjaśnień w sprawach: zatrudnienia, płac, prawa pracy, świadczeń w naturze, ubezpieczeń społecznych oraz rent i zaopatrzeń,

10) sprawy związane z układami zbiorowymi pracy i ich rejestracja.

Art. 4. 1. W skład Komitetu wchodzi: Przewodniczący, zastępcy Przewodniczącego oraz członkowie.

2. Przewodniczący Komitetu powoływany jest na wniosek Prezesa Rady Ministrów w trybie przewidzianym w art. 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w skład Rady Ministrów.

3. Zastępców Przewodniczącego Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

4. Członkami Komitetu są:

a) przedstawiciele określonych przez Radę Ministrów naczelných organów administracji państwowej, powoływani i odwoływani przez Prezesa Rady Ministrów,

b) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

c) przedstawiciele Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegowani i odwoływani przez jej Prezydium.

5. Rada Ministrów określi liczbę członków Komitetu.

Art. 5. 1. Organami Komitetu są:

1) Prezydium i

2) Przewodniczący.

2. W skład Prezydium Komitetu wchodzi: Przewodniczący Komitetu, zastępcy Przewodniczącego Komitetu oraz członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

Art. 6. W sprawach należących do zakresu działania Komitetu rozporządzenia i zarządzenia w przypadkach określonych ustawami wydaje Przewodniczący Komitetu.

Art. 7. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Komitetu oraz zakres współpracy Komitetu z innymi organami administracji państwowej.

2. Zakres i zasady działania organów Komitetu oraz organizację aparatu wykonawczego Komitetu określi statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 8. 1. Sprawy ubezpieczeń społecznych oraz należące dotychczas do właściwości Ministra Pracy i Opieki Społecznej sprawy rent i zaopatrzeń przechodzą do zakresu działania Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych, któremu nadaje się nazwę Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany w dalszym ciągu Zakładem.

2. Na czele Zakładu stoi Prezes powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Terenowymi organami Zakładu są jego oddziały.

4. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Zakładu i jego oddziałów.

5. Organizację Zakładu i jego oddziałów określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9. 1. Prezydium rad narodowych wykonują w stosunku do terenowych organów Zakładu uprawnienia wynikające z art. 56 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych i miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw rozpatrują ponadto okresowe sprawozdania z działalności terenowych organów Zakładu.

Art. 10. 1. Działalność Zakładu i jego terenowych oddziałów, a zwłaszcza w zakresie świadczeń ubezpieczeń społecznych, rent i zaopatrzeń nadzorują i kontrolują rady nadzorcze powołane przy Zakładzie i jego oddziałach.

2. Członków rady nadzorczej Zakładu powołuje w 2/5 Prezes Rady Ministrów, a w 3/5 Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Członków rad nadzorczych oddziałów Zakładu powołują w 2/5 prezydium wojewódzkich rad narodowych (miast wyłączonych z województw), a w 3/5 wojewódzkie komisje związków zawodowych.

4. Przewodniczących rad nadzorczych Zakładu i jego oddziałów powołuje Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

5. Rada Ministrów określi w drodze wspólnej uchwały z Centralną Radą Związków Zawodowych organizację, zasady i tryb działania rad nadzorczych Zakładu i jego oddziałów.

Art. 11. 1. Odwołania od decyzji oddziałów Zakładu w sprawach świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa, świadczeń z ubezpieczenia rodzinnego, objęcia ubezpieczeniem społecznym i wymiaru składek rozstrzygają rady nadzorcze oddziałów Zakładu.

2. Odwołania od decyzji oddziałów Zakładu w sprawie rent i zaopatrzeń rozstrzygają rady nadzorcze oddziałów Zakładu z wyjątkiem decyzji określających inwalidztwo i zaliczających do grup inwalidów.

3. Orzeczenie, które w sposób oczywisty narusza przepisy prawa albo zostało wydane bez należytego oparcia na wynikach postępowania dowodowego, może być zmienione przez radę nadzorczą Zakładu na wniosek dyrektora oddziału Zakładu.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1—3.

5. Od decyzji rad nadzorczych w sprawach należących do właściwości sądów ubezpieczeń społecznych przysługuje prawo wniesienia skargi do tych sądów.

Art. 12. Wysokość składki na ubezpieczenia społeczne określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, na wniosek Prezesa Zakładu uzgodniony z Komitetem.

Art. 13. 1. Znosi się urząd Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Właściwość Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz innych organów w sprawach należących do zakresu działania Komitetu lub Zakładu przechodzi odpowiednio na Komitet lub na Zakład.

3. Właściwość Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawach pomocy społecznej, zawodowej rehabilitacji inwalidów oraz przemysłu ortopedycznego przechodzi do zakresu działania Ministra Zdrowia, którego urząd przekształca się w urząd Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. Ustalony w dotychczasowych przepisach o sądach ubezpieczeń społecznych obowiązek Ministra Sprawiedliwości

ści działania łącznie lub w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zastępuje się warunkiem zasięgnięcia przez Ministra Sprawiedliwości opinii Prezesa Zakładu.

5. Określone w dotychczasowych przepisach o sądach ubezpieczeń społecznych uprawnienia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w stosunku do rzecznika interesu publicznego przechodzą do zakresu działania Prezesa Zakładu z następującymi zmianami:

- 1) powołanie rzecznika interesu publicznego i jego zastępców następuje na wniosek Prezesa Rady Ministrów,
- 2) tryb urzędowania rzecznika interesu publicznego określa regulamin wydany przez Prezesa Zakładu w uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 14. 1. Pracownicy zatrudnieni dotychczas w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej przechodzą do pracy odpowiednio w Komitecie, Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej i Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

2. Pracownicy terenowych organów administracji państwowej nadzorowanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zatrudnieni dotychczas w dziale rent i zaopatrzenia, przechodzą do pracy w organach terenowych Zakładu.

Art. 15. W dekreście z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) w art. 2 skreśla się w ust. 1 pkt 2, w pkt 3 wyrazy „w pkt 2 oraz”, a także ust. 2.

Art. 16. 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszą ustawą, a w szczególności dekret z dnia 2 lutego 1955 r. o przekazaniu wykonywania ubezpieczeń społecznych związkowi zawodowemu (Dz. U. Nr 6, poz. 31).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczas obowiązujących ustaw i dekretów z mocą ustawy w przedmiotach określonych niniejszą ustawą, ze zmianami z niej wynikającymi.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

120

USTAWA

z dnia 13 kwietnia 1960 r.

o ochronie przeciwpożarowej.

Rozdział 1.

Zapobieganie pożarom i ich zwalczanie.

Art. 1. Wszystkie organy administracji państwowej, jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje oraz organizacje społeczne i zawodowe, jak również osoby fizyczne i prawne są obowiązane brać udział w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu na zasadach określonych w ustawie.

Art. 2. 1. Rady narodowe są zobowiązane dbać o stan bezpieczeństwa pożarowego na podległych im obszarach, uchwalają plany ochrony przeciwpożarowej i zapewniają ich wykonanie.

2. Prezydium rad narodowych:

- 1) nadzorują wykonanie obowiązujących przepisów w zakresie bezpieczeństwa pożarowego,
- 2) powołują i nadzorują zawodowe i obowiązkowe straże pożarne oraz zespoły do kontroli przeciwpożarowej w obiektach,
- 3) współdziałają w organizowaniu ochotniczych straży pożarnych i popierają ich działalność,
- 4) zapewniają zaopatrzenie miast, osiedli i gromad w wodę do gaszenia pożarów,
- 5) wprowadzają na zasadach określonych w art. 4 ust. 1 pkt 4 obowiązki pełnienia przez ludność wart przeciwpożarowych,

6) zapewniają strażom pożarnym:

- a) środki alarmowania i łączności,
- b) pomieszczenie, wyekwipowanie, sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe,
- c) środki transportowe do akcji ratowniczej i do przeprowadzania ćwiczeń.

3. Rada Ministrów określi obowiązki prezydiów rad narodowych poszczególnych stopni.

4. W przypadkach rażących zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym, stwarzającym szczególne zagrożenie pożarowe, Minister Spraw Wewnętrznych może zarządzić zamknięcie obiektu lub zakazać użytkowania zakładu pracy albo poszczególnych urzędzeń do czasu usunięcia przyczyn tego zagrożenia.

Art. 3. 1. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są do zabezpieczenia przeciwpożarowego swych zakładów, a w szczególności do:

- 1) zapewnienia odpowiednich warunków ochrony przeciwpożarowej zakładu w zakresie bezpieczeństwa osobistego ludzi, wymagań budowlanych, instalacyjnych, technologicznych i innych,
- 2) zaopatrzenia zakładu pracy w odpowiednie urządzenia przeciwpożarowe zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 3) zaznajamiania załóg zakładów z instrukcjami i regulaminami przeciwpożarowymi oraz czuwania nad ich przestrzeganiem,